

Maj:t efter sådan omprövning förelägger riksdagen förslag till nya bestämmelser.

Stockholm den 3 juli 1958

Einar Hægglom

Gösta Darlin

Carl Östlund

Jöns Nilsson

C.-W. Lothigiug

Hans Wachtmeister

G. Nilsson

Göingegården

C. E. Hedin

Eric Nilsson

Nils Agerberg

i Svalöv

Rolf Eliasson

F.-A. Hamiltón

Erik Magnusson

i Tumbult

Nr B 193

Av fru **Renström-Ingenäs m. fl.**, rörande möjligheten att lämna exportgarantier från svenska företag till underutvecklade länder.

Den svenska exportindustriens produkter har hittills i fråga om både pris och kvalitet kunnat väl hävda sig på den internationella marknaden. Priskonkurrensen har emellertid successivt skärpts, och en ökning av exportvolymen har blivit enda möjligheten att kompensera de lägre priserna. Jämsides med strävandena att behålla och öka avsättningen på våra traditionella marknader måste vår handelspolitik inriktas på att finna nya sådana.

Vi vill här fästa uppmärksamheten på de s. k. underutvecklade länderna. För framtiden torde etablerade affärsförbindelser med dem vara av utomordentlig betydelse för våra exportindustrier, då de representerar stora och framför allt växande marknader — ett förhållande som alltmer uppmärksammas av världens exportländer.

Emellertid lider de underutvecklade länderna av kapitalbrist, och därigenom har pris- och kvalitetskonkurrensen mellan säljarländerna, då det gäller handeln med dessa, kompletterats med en tävlan även om de fördelaktigaste kreditvillkoren. I dagens läge torde våra svenska företag ej ha möjligheter att själva finansiera de långa krediter som skulle vara en förutsättning för exportorder. Vi hälsar därför med glädje den utökning av

exportkreditgarantierna som föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition nr B 36.

I vårt land synes intresset för en ökad hjälp åt de underutvecklade länderna växa sig allt starkare. Olika organisationer har framfört krav om ökade anslag för uppbyggande av dessa länders eget näringsliv. Bästa sättet att ge denna hjälp till självhjälp synes oss vara, att staten stöder svensk export, som kan bidra till att stärka mottagarlandets näringsliv och höja folkets levnadsstandard. Därigenom skulle vi också göra en insats för fred och stabilare internationella förhållanden.

Den risk som kreditgarantier för export till underutvecklade länder kunde medföra synes oss på grund härav vara värd att taga. Dessutom skulle en lösning av dessa kreditsvårigheter icke endast ha en kortsiktig inverkan på sysselsättningsläget inom våra exportindustrier, utan framför allt kunna få en vital inverkan på vårt näringslivs internationella slagkraft i framtiden.

Vi anhåller därför vördsamt,

att riksdagen i en skrivelse till Kungl. Maj:t uttalar sig för att exportkreditnämnden välvilligt prövar möjligheterna att lämna exportgarantier till sådan export från svenska företag till underutvecklade länder som kan förutses ha betydelse för dessa länders egen utveckling.

Stockholm den 2 juli 1958

Lena Renström-Ingenäs

Inga Thorsson

Marta Lindberg

Åke Zetterberg

Elsa Lindskog

Gunnar Gustafsson

Uddevalla